

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2020. március 3.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2002/584/IB kerethatározat – Európai elfogatóparancs – A 2. cikk (2) bekezdése – Európai elfogatóparancs végrehajtása – A cselekmény kettős büntethetősége vizsgálatának megszüntetése – Feltételek – Olyan bűncselekmény, amelynek esetében a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés – A kibocsátó tagállam büntetőjogi szabályozásának a tényállás időpontja és az európai elfogatóparancs kibocsátásának időpontja között történő módosítása – A büntetési tétel felső határának legalább hároméves tartamára vonatkozó feltétel vizsgálatához figyelembe veendő jogszabályi változat”

A C-717/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a hof van beroep te Gent (genti fellebbviteli bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2018. november 15-én érkezett, 2018. november 7-i határozatával terjesztett elő az

X

ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan, P. G. Xuereb, L. S. Rossi (előadó) és I. Jarukaitis tanácselnökök, M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Toader, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. szeptember 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Procureur-generaal képviselőjében I. De Tandt,
- X képviselőjében S. Bekaert és P. Bekaert advocaten, valamint G. Boye abogado,
- a belga kormány képviselőjében C. Van Lul, C. Pochet és J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

- a spanyol kormány képviselőjében kezdetben: M. Sampol Pucurull, később: S. Centeno Huerta, meghatalmazotti minőségben,
  - az Európai Bizottság képviselőjében S. Grünheid és R. Troosters, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2019. november 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) 2. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága, Spanyolország) által X-szel szemben kibocsátott európai elfogatóparancs Belgiumban történő végrehajtása keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2002/584 kerethatározat (5)–(6) preambulumbekkezdése a következőképpen rendelkezik:
  - „(5) Az [Európai] Uniónak abból a kitűzött céljából, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségévé váljon, következik a tagállamok közötti kiadatás eltörlése és annak az igazságügyi hatóságok közötti átadási rendszerrel való felváltása. Emellett az elítéltek vagy gyanúsítottak – büntetőítélet végrehajtása vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából történő – átadásának új, egyszerűsített rendszerének bevezetése lehetővé teszi a jelenlegi kiadási eljárások bonyolultságának és a jelenlegi kiadási eljárásokban rejlő késlekedés kockázatának a megszüntetését is. A tagállamok között mindaddig irányadó hagyományos együttműködési kapcsolatokat a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok szabad mozgásán nyugvó rendszernek kell felváltania mind az ítélethozatal előtti, mind az azt követő szakaszban.
  - (6) Az e kerethatározatban előírt európai elfogatóparancs az első konkrét megvalósulása a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés elvének, amelyre az Európai Tanács az igazságügyi együttműködés »sarokkövéként« utalt.”
- 4 E kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs alkalmazási köre” című 2. cikke a következőket írja elő:
  - „(1) Európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, illetve ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, ennek időtartama legalább négy hónap.

(2) E kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül az európai elfogatóparancs alapján átadásra kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, ha ezeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- [...],
  - terrorizmus;
  - [...]
- [...]

(4) A (2) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetében az átadás feltételül szabható, hogy azok a cselekmények, amelyek miatt az európai elfogatóparancsot kibocsátották a végrehajtó tagállam joga szerint – tényállási elemeiktől és minősítésüktől függetlenül – bűncselekménynek minősüljenek.”

- 5 Az említett kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs tartalma és formája” című 8. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Az európai elfogatóparancs, a mellékletben szereplő formanyomtatványnak megfelelően az alábbi információkat tartalmazza:

[...]

- f) jogerős ítélet esetén a kiszabott büntetés, illetve a bűncselekményre a kibocsátó tagállam joga szerint előírt büntetési tétel;

[...]”

- 6 A 2002/584 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az európai elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre.”

- 7 E kerethatározat melléklete tartalmazza az európai elfogatóparancs formanyomtatványát. E formanyomtatvány a c) rovatban előírja, hogy „[a] büntetés tartamára vonatkozó adatok” az említett rovat 1. pontja értelmében „[a] bűncselekmény(ek) esetén kiszabható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés maximális tartamára” és az említett rovat 2. pontja értelmében „[a] kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartamára” vonatkoznak.

- 8 Az említett formanyomtatvány a „Bűncselekmények” című e) rovatában előírja továbbá az azon bűncselekményeket érintő információk közzétételét, amelyekre az európai elfogatóparancs „vonatkozik”, és többek között ide tartozik „[a] bűncselekmény(ek) elkövetési körülményeinek leírása, ezen belül annak (azoknak) időpontja, az elkövetés helye és a keresett személy részvételének módja a bűncselekmény(ek)ben”.

A spanyol jog

- 9 A Código Penal (büntető törvénykönyv) 578. cikke az alapügy tényállása idején hatályos változatában a terrorizmus dicsőítése és a terrorizmus áldozatainak megsértése bűncselekményre vonatkozóan két évig terjedő szabadságvesztés-büntetést írt elő.

- 10 E törvénykönyv 578. cikkét 2015. március 30-án módosították, így e bűncselekményt most már többek között három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetik.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 11 Az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága, Spanyolország) 2017. február 21-i ítéletében megállapította X büntetőjogi felelősségét többek között 2012. január 1-je és 2013. december 31. között elkövetett, és a terrorizmus dicsőítésének és a terrorizmus áldozatai megsértésének a büntető törvénykönyv 578. cikkében előírt bűncselekményét megvalósító cselekmények miatt, valamint két év tartamú szabadságvesztés-büntetést szabott ki rá. Ez az ítélet az azzal szemben előterjesztett fellebbezésnek a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) által a 2018. február 15-i ítéletében való elutasításával jogerőre emelkedett.
- 12 Mivel X Spanyolországból Belgiumba távozott, az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága) 2018. május 25-én európai elfogatóparancsot bocsátott ki ellene, 2018. június 27-én pedig kiegészítő európai elfogatóparancsot bocsátott ki a 2002/584 kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése értelmében vett „terrorizmus” bűncselekményére vonatkozóan, a 2017. február 21-i ítéletében kiszabott büntetés végrehajtása céljából.
- 13 A végrehajtó igazságügyi hatóságként eljáró rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (az oost-vlaanderen-i elsőfokú bíróság genti részlege, Belgium) annak vizsgálata érdekében, hogy a szóban forgó bűncselekményt a spanyol jog olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel bünteti-e, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább három év, és így módon az átadás a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül végrehajtható-e, a büntető törvénykönyv 578. cikkének az alapügy tárgyát képező cselekmény időpontjában hatályos változatát vette figyelembe. Miután megállapította a cselekmény kettős büntethetőségének hiányát, a 2018. szeptember 17-i végzésben megtagadta a 2018. június 27-i kiegészítő európai elfogatóparancs végrehajtását.
- 14 A Procureur-generaal (legfőbb ügyész, Belgium) által e végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés tárgyában eljáró hof van beroep te Gent (genti fellebbviteli bíróság, Belgium) kételyeket táplál azt illetően, hogy a kibocsátó tagállam jogszabályának mely változatát kell figyelembe venni annak megállapításához, hogy teljesül-e a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében előírt, olyan szabadságvesztésre vonatkozó feltétel, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa legalább három év. Az említett bíróság úgy véli, hogy a büntető törvénykönyv 578. cikkének az alapügy tárgyát képező cselekmény időpontjában hatályos változatára tekintettel a rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (az oost-vlaanderen-i elsőfokú bíróság genti részlege) jogosult volt arra, hogy mérlegelje a cselekmény kettős büntethetőségét, és megtagadja a kiegészítő európai elfogatóparancs végrehajtását, mivel ebben a változatban az említett törvénykönyv 578. cikke két évig terjedő szabadságvesztés-büntetést írt elő. Megállapítja azonban, hogy ha e cikknek azt a változatát kell figyelembe venni, amely az említett európai elfogatóparancs kibocsátásának az időpontjában volt hatályban, azt kell megállapítani, hogy a rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (az oost-vlaanderen-i elsőfokú bíróság genti részlege) nem volt jogosult arra, hogy mérlegelje a cselekmény kettős büntethetőségét, és így nem tagadhatta meg az említett európai elfogatóparancs végrehajtását, mivel ezen újabb változatban az említett cikk már három évig terjedő szabadságvesztés-büntetést ír elő.
- 15 E körülmények között a hof van beroep te Gent (genti fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„(1) Lehetővé teszi-e a [2002/584 kerethatározat] 2. cikkének (2) bekezdése, ahogyan azt az [európai elfogatóparancsról szóló, 2003. december 19-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2003. december 22., 60075. o.)] a belga jogba átültették, hogy annak a végrehajtó tagállam általi vizsgálata során, hogy

teljesül-e az abban előírt, a büntetési tétel felső határának a legalább hároméves tartamára vonatkozó feltétel, azt a büntetőtörvényt vegyék figyelembe, amely a kibocsátó tagállamban az európai elfogatóparancs kibocsátásakor hatályos volt?

- (2) Lehetővé teszi-e az a [2002/584 kerethatározat] 2. cikkének (2) bekezdése, ahogyan azt az [említett 2003. december 19-i törvénnyel]a belga jogba átültették, hogy annak a végrehajtó tagállam általi vizsgálata során, hogy teljesül-e az abban előírt, a büntetési tétel felső határának a legalább hároméves tartamára vonatkozó feltétel, egy olyan, az európai elfogatóparancs kibocsátásakor hatályos büntetőtörvényt vegyenek figyelembe, amellyel a kibocsátó tagállamban a cselekmény elkövetésekor alkalmazható büntetéshez képest szigorúbbá vált a büntetés mértéke?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseivel, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy annak vizsgálatához, hogy azon bűncselekményt, amelyre vonatkozóan az európai elfogatóparancsot kiállították, a kibocsátó tagállamban olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetik-e, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa a kibocsátó tagállam joga szerint legalább három év, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó tagállam jogát abban a változatában kell figyelembe vennie, amely az azon ügy tárgyát képező cselekményre alkalmazandó, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották, vagy a kibocsátó tagállam jogát abban a változatában kell figyelembe vennie, amely az említett elfogatóparancs kibocsátásakor hatályos.
- 17 E kérdések megválaszolásához meg kell állapítani, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése szerint e kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül átadásra kerül sor az e rendelkezésben felsorolt bűncselekmények esetében, ha ezeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés.
- 18 Így e rendelkezésből az következik, hogy e bűncselekmények meghatározása és az alkalmazandó büntetések „a kibocsátó tagállam joga szerint” alakulnak (2007. május 3-i *Advocaten voor de Wereld* ítélet, C-303/05, EU:C:2007:261, 52. pont).
- 19 Ugyanakkor a 2002/584 kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének szövege nem pontosítja, hogy annak vizsgálatához, hogy teljesül-e az e rendelkezésben előírt, a büntetési tétel felső határának a legalább hároméves tartamára vonatkozó feltétel, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak e jog mely változatát kell figyelembe vennie abban az esetben, ha az említett jog módosult az európai elfogatóparancs kibocsátása alapjául szolgáló ügy tárgyát képező cselekmény időpontja és az említett elfogatóparancs kibocsátásának, vagy akár végrehajtásának az időpontja között.
- 20 A belga és a spanyol kormány, valamint a legfőbb ügyész érvelésével ellentétben abból a körülményből, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése jelen időben fogalmaz, nem lehet arra következtetni, hogy a kibocsátó tagállam jogának az e célból figyelembe veendő változata az európai elfogatóparancs kibocsátásának időpontjában hatályos változat. Amint ugyanis azt a főtanácsnok az indítványának 33. és 42. pontjában megjegyezte, egyrészt a jelen időt a jogi szabályozásban gyakran használják egy rendelkezés kötelező jellegének a kifejezésére, másrészt e 2. cikk (2) bekezdése azokra az európai elfogatóparancsokra is vonatkozik, amelyeket üldözés céljából bocsátanak ki, tehát olyan időpontban, amikor a szóban forgó bűncselekményt még nem büntették meg, valamint azokra az európai elfogatóparancsokra is, amelyeket szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából bocsátanak ki. Következésképpen a jelen időnek az e rendelkezés megfogalmazásában való használatából nem lehet levonni semmilyen következtetést azt illetően, hogy az említett rendelkezés alkalmazási feltételei tekintetében a kibocsátó tagállam jogának mely változata releváns.

- 21 E körülmények között a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit kell figyelembe venni, hanem a szövegkörnyezetét is, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is, amelynek az részét képezi (2013. december 19-i Koushkaki ítélet, C-84/12, EU:C:2013:862, 34. pont; 2016. november 16-i Hemming és társai ítélet, C-316/15, EU:C:2016:879, 27. pont; 2017. január 25-i Vilkas ítélet, C-640/15, EU:C:2017:39, 30. pont).
- 22 Ami először is azt a kontextust illeti, amelybe a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése illeszkedik, meg kell állapítani, hogy e 2. cikk – amint azt címe is jelzi – meghatározza az európai elfogatóparancs hatályát. E kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése szerint európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, illetve ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, ennek időtartama legalább négy hónap. Amint arra a főtanácsnok az indítványának a 22. és 24. pontjában rámutatott, ha az európai elfogatóparancs kibocsátására vonatkozóan az e 2. cikk (1) bekezdésében vagylagos formában előírt feltétel teljesül, az említett cikk (2) és (4) bekezdése megkülönbözteti egyrészt azon bűncselekményeket, amelyek esetében az ily módon kibocsátott európai elfogatóparancsot a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül kell végrehajtani, és másrészt azon bűncselekményeket, amelyek esetében e végrehajtásnak ilyen mérlegelés lehet a feltétele.
- 23 Márpedig ugyanezen cikk (1) bekezdésének szövegéből az következik, hogy ha az európai elfogatóparancsnak a büntetőítélet végrehajtása céljából történő kibocsátásáról van szó, amint a jelen ügyben, a négy hónapos minimális tartam csupán az e határozatban konkrétan megállapított, a kibocsátási tagállamnak az e határozat alapjául szolgáló cselekményre alkalmazandó joga szerint kiszabott büntetésre vonatkozhat, és nem vonatkozhat olyan büntetésre, amelyet az említett tagállamnak az ezen elfogatóparancs kibocsátása időpontjában alkalmazandó joga szerint lehetett volna kiszabni.
- 24 Nem lehet más a helyzet az európai elfogatóparancsnak a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alapján történő végrehajtása esetén sem.
- 25 Először is az az értelmezés ugyanis, amely szerint a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó tagállam más-más időpontban alkalmazandó jogát kell figyelembe vennie aszerint, hogy mérlegeli-e azt, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátható-e ezen kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően, vagy ezen elfogatóparancsot az említett kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alapján a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül kell végrehajtani, sérti e két rendelkezés koherens alkalmazását.
- 26 Az a körülmény, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése „a kibocsátó tagállam joga szerint” büntetendő cselekményekre hivatkozik, míg e kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése „a kibocsátó tagállamban” büntetendő bűncselekményeket említi, a belga és a spanyol kormány, valamint a legfőbb ügyész érvelésével ellentétben nem támaszthatja alá ezt az értelmezést. Attól függetlenül ugyanis, hogy az uniós jogalkotó milyen okból fogadta el ezt a két megfogalmazást, az ezek közötti különbség alapján nem vonható le az a következtetés, hogy az említett tagállam jogának az a változata, amelyet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az említett kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése szempontjából figyelembe kell vennie, az ezen elfogatóparancs kibocsátásának időpontjában hatályos változat.
- 27 Ugyanígy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését illetően, a legfőbb ügyész által a Bíróság előtt a tárgyaláson előadottakkal ellentétben e rendelkezés nem releváns annak megállapítása szempontjából, hogy a kibocsátó tagállam jogának mely változatát kell figyelembe venni e kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában, már csak azért sem, mivel az kizárólag a végrehajtó tagállam jogára hivatkozik.

- 28 Azt az értelmezést továbbá, amely szerint a kibocsátási tagállam jogának a végrehajtó igazságügyi hatóság által a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában figyelembe veendő változata az a változat, amely az azon ügy tárgyát képező cselekményre alkalmazandó, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották, alátámasztja e kerethatározat 8. cikke. E rendelkezés előírja azokat az információkat, amelyek célja a minimális, alaki tájékoztatás nyújtása, mely ahhoz szükséges, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságok késedelem nélkül végre tudják hajtani az európai elfogatóparancsot, sürgősséggel hozva meg az átadásra vonatkozó határozatukat (lásd ebben az értelemben: 2018. január 23-i Piotrowski ítélet, C-367/16, EU:C:2018:27, 59. pont).
- 29 Konkrétan e kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerint az európai elfogatóparancs tartalmazza többek között a kiszabott büntetést jogerős ítélet esetén, illetve a bűncselekményre a kibocsátó tagállam joga szerint előírt büntetési tételt, és ezen információt az említett kerethatározat „melléklet[é]ben szereplő formanyomtatványnak megfelelően” kell megadni, amely formanyomtatványt tehát figyelembe kell venni e rendelkezés értelmezéséhez (2016. június 1-jei Bob-Dogi ítélet, C-241/15, EU:C:2016:385,44. pont).
- 30 E tekintetben e formanyomtatvány c) rovatára előírja, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság által a büntetés tartamára vonatkozóan rendelkezésre bocsátandó adatok az említett rovat 1. pontja értelmében „[a] bűncselekmény(ek) esetén kiszabható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés maximális tartamára” és az említett rovat 2. pontja értelmében „[a] kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartamára” vonatkoznak.
- 31 Így magából az említett formanyomtatvány c) rovatának szövegéből, és különösen az azon büntetés leírásához használt „kiszabott” kifejezésből, amelyre vonatkozóan az adatokat közölni kell, az tűnik ki, hogy e büntetés alatt azt a büntetést kell érteni, amely adott esetben kiszabható, vagy amelyet a büntetőjogi felelősséget megállapító határozatban konkrétan kiszabtak, tehát arról a büntetésről van szó, amely a kibocsátó tagállam jogának az érintett cselekményre alkalmazandó változatából következik.
- 32 Ezenfelül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 58. és 59. pontjában rámutatott, a 2002/584 kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatványban feltüntetendő információk azon ügy konkrét elemeire vonatkoznak, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották, amint az konkrétan kitűnik e formanyomtatvány e) rovatából, amely szerint a kibocsátó igazságügyi hatóságnak pontosítania kell a bűncselekmény elkövetési körülményeit.
- 33 E körülmények között a végrehajtó igazságügyi hatóság a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében előírt büntetési felső határ tiszteletben tartásának vizsgálata céljából nem veheti figyelembe a kibocsátó tagállam jogának olyan változatát, amely eltér az azon ügy tárgyát képező cselekményre alkalmazandó változattól, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották.
- 34 Másodszor a 2002/584 kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének ezen értelmezését e kerethatározat célja is megerősíti.
- 35 Amint ugyanis az említett kerethatározat (5) preambulumbekkezdéséből következik, annak célja az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadásának új, egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése útján az igazságügyi együttműködés megkönnyítése és meggyorsítása annak érdekében, hogy elősegítse az Unió azon célkitűzésének elérését, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének azon nagy fokú bizalomra épülő térségévé váljon, amelynek a tagállamok között fenn kell állnia (2015. július 16-i Lanigan ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 28. pont; 2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76. pont; 2017. január 25-i Vilkas ítélet, C-640/15, EU:C:2017:39, 31. pont).

- 36 Márpedig, ha a kibocsátó tagállam joga, amelyet a kibocsátó igazságügyi hatóságnak a 2002/584 kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelően közölnie kell, és amelyet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak figyelembe kell vennie annak vizsgálata során, hogy az európai elfogatóparancsot e kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alapján a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül végre kell-e hajtani, nem ugyanazon jog lenne, mint amely az azon ügy tárgyát képező cselekményre alkalmazandó, amelynek keretében ezen elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó igazságügyi hatóság nehézségekkel szembesülhet e jog releváns változatának azonosítása tekintetében abban az esetben, ha az említett jog módosult a cselekmény időpontja és azon időpont között, amikor ezen utóbbi hatóságnak határoznia kell az európai elfogatóparancs végrehajtásáról.
- 37 Következésképpen szükséges az, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a 2002/584 kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazása keretében alapul vehesse azokat az információkat, amelyeket a büntetés tartamát érintően maga az európai elfogatóparancs tartalmaz az e kerethatározat mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelően. Mivel ugyanis az említett kerethatározat 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően az európai elfogatóparancsot soron kívül kell intézni és végrehajtani, a kibocsátó tagállam jogának az említett hatóság általi, az e 2. cikk (2) bekezdésének alkalmazása keretében végrehajtandó vizsgálata szükségszerűen gyorsan kell, hogy történjen, következésképpen azt a magában az európai elfogatóparancsban rendelkezésre álló információk alapján kell végrehajtani. Annak megkövetelése, hogy e hatóság ezen elfogatóparancs végrehajtásához vizsgálja azt, hogy a kibocsátó tagállamnak a szóban forgó cselekményre alkalmazandó joga e cselekmény megvalósulását követően nem módosult-e, ellentétes lenne a 2002/584 kerethatározatnak a jelen ítélet 35. pontjában felidézett céljával.
- 38 Az ettől eltérő értelmezés ezenfelül bizonytalanságot teremtene, tekintettel azokra a nehézségekre, amelyekkel a végrehajtó igazságügyi hatóság szembesülhet az említett jog esetlegesen releváns különböző változatainak azonosítása tekintetében, így az ellentétes lenne a jogbiztonság elvével. Ezenfelül az európai elfogatóparancs végrehajtásának a kibocsátása időpontjában alkalmazandó jogtól való függővé tétele sértené az előreláthatóság követelményeit, amelyek a jogbiztonság elvéből erednek.
- 39 Mindemellett a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az a kibocsátó tagállam számára lehetővé teheti azt, hogy a szabályozásában előírt büntetések módosítása révén az említett rendelkezés hatálya alá vonjon olyan személyeket, akik esetében a bűncselekménynek minősülő tényállás időpontjában a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelését kellett volna alkalmazni.
- 40 Ami továbbá a belga és a spanyol kormány által képviselt azon álláspontot illeti, amely szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság azon kötelezettsége, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában a kibocsátó tagállam jogának az európai elfogatóparancs kibocsátásának időpontjában hatályos változatát kell figyelembe vennie, a jelen esetben elősegítené az érintett személy átadásának megkönnyítésére irányuló célt, mivel e változatra tekintettel a cselekmény kettős büntethetőségének a mérlegelésére vonatkozó feltétel már nem alkalmazandó, meg kell állapítani, hogy az e rendelkezés tekintetében alkalmazandó értelmezés nem függhet egy adott ügy sajátos ténykörylményeitől.
- 41 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy a 2002/584 kerethatározat által szabályozott területen a kölcsönös elismerés elve, amely, amint az a kerethatározat (6) preambulumbekzdéséből kitűnik, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés „sarokkövét” képezi, e kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdésében érvényesül, amelynek értelmében a tagállamok főszabály szerint kötelesek végrehajtani az európai elfogatóparancsot. Következésképpen a végrehajtó igazságügyi hatóság az ilyen elfogatóparancs végrehajtását kizárólag a 2002/548 kerethatározat 3. cikkében kimerítően felsorolt kötelező megtagadási okok, valamint az említett kerethatározat 4. és 4a. cikkében előírt mérlegelhető megtagadási okok esetében tagadhatják meg. Ezenfelül az európai elfogatóparancs végrehajtása kizárólag az említett kerethatározat 5. cikkében kimerítő jelleggel meghatározott feltételek

valamelyikétől tehető függővé (lásd ebben az értelemben: 2019. december 12-i Openbaar Ministerie [Brüsszeli királyi ügyész] ítélet, C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079, 23. és 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 42 Következésképpen az, hogy a szóban forgó bűncselekmény nem alapozhatja meg a cselekmény kettős büntethetőségének a mérlegelése nélküli, a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése szerinti átadást, nem jelenti azt, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell tagadni. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak ugyanis e bűncselekmény vonatkozásában meg kell vizsgálnia a cselekmény kettős büntethetőségére vonatkozó, az e kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdésében foglalt kritériumot.
- 43 A fentiek összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak vizsgálatához, hogy azon bűncselekményt, amelyre vonatkozóan az európai elfogatóparancsot kiállították, a kibocsátó tagállamban olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetik-e, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa a kibocsátó tagállam joga szerint legalább három év, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó tagállam jogát abban a változatában kell figyelembe vennie, amely az azon ügy tárgyát képező cselekményre alkalmazandó, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak vizsgálatához, hogy azon bűncselekményt, amelyre vonatkozóan az európai elfogatóparancsot kiállították, a kibocsátó tagállamban olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetik-e, amelynek esetében a büntetési tétel felső határa a kibocsátó tagállam joga szerint legalább három év, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó tagállam jogát abban a változatában kell figyelembe vennie, amely azon ügy tényállására alkalmazandó, amelynek keretében az európai elfogatóparancsot kibocsátották.

Aláírások